

Robert Kemper

Uitkomend op de Oosterstraat ligt in het zuiden van de wijk Stokhorst de Dr. H.L. Bezoenstraat. In zijn korte leven speelde Herman Lambert Bezoen een belangrijke rol in de taalwetenschap met als specialisatie het Oost-Nederlandse dialect. Bezoen werd in 1908 in Enschede geboren. Hij bezocht het Enschedese Lyceum en volgde zijn studie aan de Gemeentelijke Universiteit in Amsterdam. Nadat hij in 1935 slaagde voor zijn doctoraalexamen Nederlandse Letteren en enige tijd leraar was geweest in Deventer, vertrok hij in 1936 naar Java om daar te gaan doceren. Twee jaar later, in de zomer van 1938, promoveerde Bezoen in

Amsterdam tot doctor in de letteren en wijsbegeerte. Zijn proefschrift, *Klank- en vormleer van het dialect der gemeente Enschede*, is zeer lezenswaardig en is (antiquarisch) nog steeds goed verkrijgbaar. De jaren 1940-1945 bracht hij in Indië door; vanwege de Japanse bezetting een moeilijke tijd voor Bezoen. Na een drie en een half jaar durend verblijf in Japanse interneringskampen keerde hij naar Nederland terug. Hij werd Coevorden en – vanaf Amersfoort. Een jaar later, reed hij (waarschijnlijk in over een onbewaakte Amersfoort aankomende leven. Zijn zoon Arend overleefde het ongeluk. Bezoen werd 45 jaar oud en liet een vrouw en drie kinderen na. In een krantenknipsel, van kort na het ongeval, wordt hij omschreven als een van de meestbelovende dialectologen van Nederland. Daarnaast werd hij genoemd voor de vervulling van een hoogleraarschap in de Nedersaksische leerstoel in Groningen. Desondanks bleef Bezoen een gewone man, haast op het rare af. Löwik schrijft: “Hij gebruikte rustig een stuk touw in plaats van een riem om zijn broek omhoog te houden en schroomde niet in de trein een hele bank liggend in beslag te nemen, een gedragshouding die in die brave jaren [’40, begin ’50, R.K.] nogal uitzonderlijk was.” Naast zijn proefschrift schreef Bezoen in de *Driemaandelijke bladen* en was hij de auteur van *Taal en volk van Twente*. Waarschijnlijk mag die beschrijving – achteraf bekeken – nog wel zijn grootste prestatie genoemd worden. Het boek, dat in 1948 verscheen in zowel een softcover, gebonden en luxe editie, geldt als een van de meest lezenswaardige boeken over de Twentse taal en cultuur in de eerste helft van de twintigste eeuw.

*Straatnaam
als spiegel
van historie*

benoemd tot leraar in 1952 – aan de H.B.S. in in de zomer van 1953, gedachten verzonken) overweg in Soest. Een uit trein ontnam hem het

